

LOVČICKÝ ZPRAVODAJ

Ročník XIII

číslo 4

červenec, srpen 1984

Vydává školská a kulturní komise Místního národního výboru Lovčice

K 40. výročí SNP

=====

V těchto dnech si připomínáme 40. výročí Slovenského národního povstání, jako nejširší a nejmasovější součást protifašistického zápasu československého hnutí odporu za 2. světové války. Připomínáme si jeho význam v antifašistickém a národně osvobozovacím boji, i to, že bylo jedním z významných základů nového Slovenska v obnoveném Československu, tvůrcem nových ekonomických i kulturních předpokladů rozvoje Slovenska v rámci federativního uspořádání našeho státu.

Boj proti fašismu na Slovensku za druhé světové války, který vyústil ve Slovenské národní povstání, měl dva aspekty, které je nemožné od sebe oddělovat. SNP společně s ozbrojeným vystoupením proti fašistickým silám bylo lidově demokratickou revolucí, plně zapadající do perspektivy poválečného vývoje, směřujícího k socialistickým přeměnám. Druhým aspektem byla skutečnost, že slovenský lid pozvedl zbran nejen proti německému fašismu, ale i proti luďáckému separatismu a jeho slovenskému státu, za obnovení Československé republiky, ale ne v předmnichovských poměrech, ale republiky nové, budované na spravedlivých sociálních a národnostních základech.

Slovenské národní povstání také nastolilo koncepci nového řešení vztahů mezi Čechy a Slováky, které pak našlo svůj výraz ve vypracování a přijetí ústavního zákona o československé federaci 28. října 1968, v den 50. výročí vzniku Československé republiky.

Již od našeho osvobození v roce 1945 byla jedním ze základních záměrů politiky KSČ industrializace Slovenska, jeho přeměna ze zaostalé agrární země na zemi průmyslově vyspělou, její ekonomické vyrovnání s českými zeměmi.

Rozvoj Slovenska od roku 1948 je pak názorným důkazem toho, jak se principiální politikou KSČ podařilo vybudovat v historicky krátké době na Slovensku moderní hospodářství s vysokou kulturní a životní úrovní lidu. Díky rychlému tempu výstavby se na Slovensku už v roce 1966 vyrábělo více než v celém Československu v roce 1937.

Jestliže si v těchto dnech připomínáme 40. výročí SNP, připomeneme si tedy také, že bylo negací minulosti, a že od něho se začalo vytvářet nové vědomí slovenské i české společnosti. Vztahy mezi našimi bratrskými národy, které SNP postavilo na nový základ, se v jeho duchu dále upevňují ve prospěch obou národních republik, ve prospěch celé Československé socialistické republiky, i všech zemí socialistického společenství.

35 let JZD "Svornost" v Lovčicích

V letošním roce slavíme 35 let společné práce. Uplynulo 35 let od vzniku JZD Lovčice, jednoho z prvních družstev, které v okrese Hradec Králové v roce 1949 vznikly. Historický 9. sjezd KSČ jasně vytyčil generální linii budování socialismu v naší republice a pro nás na vesnici je důležité, že 9. sjezd vytyčil i linii přestavby zemědělství pod známým heslem Klementa Gottwalda "Nebude u nás socialismu bez přechodu vesnice k socialismu".

Když 9. sjezd dal jasnou odpověď na to, jakou cestou se bude ubírat zemědělství v naší republice, začala i v Lovčicích dozrávat doba pro založení družstva. Po bouřlivých schůzích v tehdejší hostinci u Mázlů bylo v srpnu 1949 založeno naše družstvo. Bylo to 20. července 1949.

Prvními členy, kteří podepsali členské přihlášky, byli komunisté zdejší vesnické organizace, drobní rolníci z obce, ale i komunisté, kteří v té době pracovali v průmyslu a zdejšímu družstvu pomáhali v těch těžkých začátcích.

Přípravný výbor se sešel poprvé 12. 7. ve složení: Materna Fr. st., Myška Josef, Vlasák Josef, Šimek Josef, Kvasnička Josef, Horáček Karel, Fichtner Jindřich, Školník Fr., Bradáč Václav.

Budování a výstavba družstev v té době probíhala za ostrého třídního boje, nová myšlenka se rodila velmi těžko. Mnoho nepochopení, posměšků, muselo tehdejších 53 členů z 32 rodin, které se spojily ke společnému hospodaření, vydržet a překonat. Za pomoci vesnické organizace a MNV se družstvo postupně konsolidovalo a v roce 1953 již hospodařilo ve III. typu na výměře 128 ha orné půdy, s počtem 62 členů. V té době hospodařilo v obci ještě 173 soukromých zemědělských závodů.

Obdobně se vyvíjela situace i v Lišicích, kde vznikl přípravný výbor v roce 1950 a od té doby začíná družstvo společně hospodařit až do roku 1960, kdy sloučením JZD Lovčice, Lišice a Lišičky, vzniká dnešní JZD Svornost Lovčice.

Je mezi námi mnoho přímých účastníků tohoto zápasu za lepší budoucnost vesnice, za lepší život na vesnici, nelze nevzpomenout zásluh funkcionářů tehdejších VO KSČ a MNV při zakládání a upevňování družstva po jeho založení.

Stejně tak i zakládající členové, všichni ti, kteří od počátku družstva v něm pracovali a mnozí z nich dodnes v družstvu pracují, kteří svou prací, bez ohledu na čas i odměnu, pokládali základ dnešním úspěchům družstva, všichni mají rozhodující podíl na uskutečňování programu socialismu na vesnici. Nelze dnes vyjmenovat všechny, kteří se na této přeměně podíleli, bylo by jich dlouhá řada ze všech sloučených obcí, všem však patří naše poděkování za práci pro rozvoj družstva, které ze skrovných začátků vyrostlo až do dnešních rozměrů.

Mnozí ze zakládajících členů se dnešního dne nedožili, nemohou se tak jako my dodnes s hrdostí ohlédnout za vykonaným dílem, ale i těm patří dnes naše vzpomínka.

Že začátky společného hospodaření nebyly lehké, to těm, kteří tuto dobu prožili, nemusíme připomínat, ale musíme tuto skutečnost připomínat ostatním členům, kteří v díle, započatém v roce 1949, dnes pokračují, musíme si stále připomínat, že dnešní vymoženosti družstva nebyly vždy samozřejmostí, že dnešní práci s nejmodernějšími stroji, v moderních provozech a stájích, předcházela těžká a obětavá práce o počátcích společného hospodaření.

Stačí se podívat a zalistovat ve starých zápisech ze schůzí a tato svědectví ukazují, jak těžká to byla cesta. 35 let v historii není dlouhá doba, přesto naše vesnice zaznamenala tak veliký přerod, který nemá v naší historii obdoby.

Změnilo se myšlení lidí, změnil se vztah ke společné práci a majetku, dalo by se vyjmenovat těch změn celá řada, které se za období existence JZD v Lovčicích udály.

Zemědělská výroba jde vpřed mílovými kroky, a těch uplynulých 35 let je toho jasným dokladem. Když se v počátku stavěly v místech dnešních dílen drůbežárny pro 250 ks, zdálo se to nepředstavitelné, dnes se běžně staví ve SDP stavby s koncentrací 100.000 ks a projektují se stavby na 500 tisíc. Stejná situace je i u prasat, od adaptovaných stodol až po dnešní 10-tisícové koncentrace společných zemědělských velkopodniků, a bylo by možno pokračovat od kravek zapřažených v pluhu až po traktory o výkonu 180 HP. Jen co namáhavé práce a dřiny ubylo ženám, které v počátcích JZD byly hybnou silou celého hospodaření JZD. Nakládání hnoje, hnojiv, rozhazování hnojiv, výmlat obilí a mnoho a mnoho dalších prací již dnes dělají stroje a mechanizace, i když stále ještě hodně práce ženy udělají při pěstování zeleniny a cukrovky.

Staré záznamy o hospodaření JZD vydávají dnes svědectví o růstu výroby za uplynulá léta společného hospodaření. Ukazují celou cestu výstavby družstva od výstavby společné prádelny, drůbežáren, stodoly na Pekelci, adaptace kravína - dnešní garáže, až po výstavbu v místě dnešního střediska ŽV, kde stojí celý areál budov - kravíny, suška BS-6, porodna a výkrmna prasat, sklad obilí, OMD, provozní budova a družstevní jídelna, staví se seník, připravuje se na 8 PL zahájení skladu zeleniny, silážní jáma, mechanizační středisko.

V roce 1953 byla hodnota ZP v tehdejšímu družstvu III. typu, s nímž JZD hospodařilo 518.000,- Kčs. Z těchto skrovných začátků, díky nesmírně obětavé práci družstevníků, vzrostla hodnota ZP v roce 1957 na 1.387.000,- a v roce 1960 na 6.221.000,-; v současnosti hospodaří družstvo se základními prostředky v pořizovací hodnotě přes 46 mil. Kčs.

Také celková produkce JZD je v porovnání s rokem 1960, kdy došlo ke sloučení JZD, vzrostla z 9.230 mil. Kčs na více než 32 mil. Kčs v roce 1984 - je dokladem nárůstu.

A tak by bylo možno na mnoha číslech z historie i současnosti JZD doložit přednosti a růst socialistické velkovýroby, poctivou práci našich členů. Stejný vzestup byl docílen i u užitečnosti hospodářských zvířat a výnosech plodin. Užitečnost dojnic v prvním roce společného ustájení byla 1.452 lt a v loňském roce bylo dosaženo 3.949 lt. Výnosy pšenice vzrostly z 20,7 na 56,5 q, na některých honech i přes 66 q. Dodávka masa vzrostla od roku 1960 z 1.900 q na 5.933 q v roce 1983, v roce 1984 plánujeme 6.360 q. Toto jsou výsledky, které jasně hovoří ve prospěch společné zemědělské velkovýroby. V souladu s růstem výroby a produktivity práce rostla i hmotná zainteresovanost členů družstva. V prvním roce společného hospodaření bylo vyplaceno na odměnách 2.858 mil. Kčs, v loňském roce již 6.928 mil. Kčs.

Chci dnes připomenout i 25. rok existence družstva. Rok 1974 a jeho výsledky - nejúspěšnějšího roku společné práce, kdy naše družstvo obdrželo nejvyšší ocenění, Rudý prapor vlády a Rudou standartu OZS, abychom si uvědomili ten mohutný rozvoj a podporu stranických a státních orgánů, která je zemědělství věnována, chtěl jsem ukázat na práci našich členů, těžkosti při zrodu a upevňování JZD a přát si, aby výsledky v roce 1984 byly logickým vyvrcholením 35-leté cesty našeho družstva, aby byly ještě lepší než před 10 lety.

35 let existence našeho družstva a jeho hospodářské výsledky jsou tím nejlepším důkazem správnosti politiky naší strany v zemědělských otázkách. Výsledky společného hospodaření prvních družstev, jejich příklady, přivedly ke společnému hospodaření i ostatní drobné a střední rolníky v druhých obcích. A naše družstvo, naši družstevníci, zakládající členové, mohou být právem hrdi na to, že patří k průkopníkům nového života na vesnici.

Dovolte mi, abych při této příležitosti poděkoval jménem družstva za trvalou pomoc při budování JZD Vesnické organizaci KSČ, komunistům, kteří byli vždy v čele tohoto hnutí, Místnímu národnímu výboru za pomoc při upevňování JZD, zakládajícím členům JZD, jeho prvním funkcionářům, prostě všem, kteří dali základ dnešním úspěchům.

Závěrem bych chtěl vyslovit přesvědčení, že dobré základy, na kterých je naše družstvo budováno, ponесou své plody i v budoucích letech.

Ing Zdeněk Matějček
předseda JZD Svornost Lovčice

L o v č i c k é s o u d n í č k y

Zahráli si karty

Nedělního odpoledne dne 4. ledna roku 1857 se sešli v hospodě Failově (čp. 56) lovčičtí sousedé, aby si pohovořili o svých starostech a problémech života, neboť při pivečku se to dobře povídá.

U jednoho stolu se sešla parta: Josef Klouček (22 letý, svobodný, zednický tovaryš), Václav Steklý (37 letý, nádeník, ženatý, 3 děti), Jan Vavřínek (38 roků, nádeník, ženatý, 4 děti) a Jan Klouček (30 roků, nádeník, ženatý, 1 dítě).

U dalšího stolu to byli: Josef Pešek (32 roků, krejčovský tovaryš, ženatý, 1 dítě), František Rejšek (30 roků, krejčovský tovaryš, ženatý, 3 děti), František Kožený (25 roků, ženatý, 1 dítě) a Karel Vavřínek (19 let, svobodný, sloužící u hostinského). U obou uvedených stolů si zahráli karty. Jsou hry různé i takové, které zákon zakazuje jako hazardní, třeba hru 21. Nic na tom nebylo zvláštního, až přišlo udání četnictva. A tak se všichni uvedení, co hráli karty, sešli na pozvání dne 19. ledna u Okresního soudu v Chlumci nad Cidlinou. Obvinění se doznali, že hráli hazardní hru 21, a tím se dopustili přestupku. Samozřejmě, že hostinský Fail neviděl hraní karet, byl údajně nemocen a spal. Pro nemoc se také nemohl dostavit k přeličení.

Okresní soud rozhodl "dle jemu od jeho Apoštolského veličenstva propůjčené moci", že svrchu uvedení lovčičtí občané pro přestupek proti veřejné pravopověstnosti podle par. 522 jeden každý do arestu na 48 hodin a podle par. 341 k náhradě nákladu řízení jsou odsouzeni.

Tento soudní případ zůstal dlouho v paměti místních občanů, ale hostinský svoji čest neztratil.

Noční krádež ovoce

V polovině července roku 1865 se vydalo v noční době 7 mládenců na ovoce do zahrady Františka Linharta. U zahradních vrátek ulomili zámek a ovoce na stromech otrhali. Druhý den byl případ krádeže oznámen obecnímu představenému Václavu Kuklovi. Ten si nechal zavolat provinilce: Jana Hofmana, Václava Kuklu, Josefa Vostrýho, Václava Čermáka, Františka Macháčka, Petra Vavříka a Františka Vohanku. Bylo usneseno, aby uvedení mládenci odpracovali 12 hodin pro obecní potřeby a k náhradě 2 zl. za zničený zámek a poškozený plot. S uvedeným trestem souhlasili: Vostrý, Kula a Macháček, kteří hodiny odpracovali. Zato další obvinění Hofman, Čermák (vojenský dovolenec), Vavřínek a Vohanka - "dosud se protivují svůj trest odbyti", jak znělo v zápise, splnili pouze peněžitý podíl. Bylo rozhodnuto, aby byli předvoláni k okresnímu soudu a potrestáni.

Falešné psaní

V říjnu roku 1865 chalupníku Janu Vejrovi čp. 36 předala jeho děvečka Marie Vyleťalová psaní, které našla na dvoře u dvírek. Uvedená děvečka uvedla, že jel okolo dvora s kobylicou František Suchochleb z čp. 32 a domnívá se, že tam to psaní hodil. Po přečtení dopisu Jan Vejř zjistil, že se jedná o urážející dopis, který náleží Františku Drahnému, rolníku z čp. 3, kterému dopis předal. V dopise je napaden a urážen nadávkami hluchých kluků, zlodějů, darebáků, špinavců, kriminálníků a paličů. Jmenovaný obžaloval Františka Suchochleba. Ten se ohradil, že takové nikým nepodepsané psaní nepsal a že pouze z domněnky je obviněn.

Svědkové Jan Vejř a Marie Vyleťalová potvrdili, že obžalovaného neviděli hoditi psaní. Naopak František Suchochleb se cítil neprávem nařknutý na cti a žádal potrestání Františka Drahného.

Okresní soud v Chlumu nad Cidlinou posoudil celý případ, že urážející psaní nebylo rozšířeno, ani na veřejném místě ponozeno, a tudíž se žádného trestuhodného činu neshledalo a podle par. 289 od dalšího vyšetření upustilo.

Výstup v kovárně

V srpnu roku 1865 žaloval František Vojtěch, majitel kovárny čp. 56 v Lovčicích, Majdalenu Vamberskou, nájemnici kovárny v Písku. Jmenovaná přišla do kovárny v záležitosti nájmu z kovárny. Mimo nadávek zlodějů, taškářů atd., hrozila mu uhozením lopatou a láhev s mlékem mu do obličeje hodila. Uvádějí se svědkové: Václav Bažant (obecní pastýř, 27 roků, ženatý) udává, že když hnál na pastvu, slyšel jenom křik, ale co si nadávali, neví. Jan Semeneč (29 roků), Marie Pánková (19 letá služka) uvádějí totéž, jako Václav Bažant. Václav Vondruška (38 roků, ženatý, domkář čp. 79, vlastní bratranec obžalované) se zřekl svědectví podle par. 113 trestního řádu.

Okresní soud v Chlumu nad Cidlinou, chtěje posoudit podle práva úplnou vinu nebo nevinu obžalované, ji však pro nedostatek důkazů osvobozuje. Žalobce František Vojtěch, lovčický kovář, vyšel naprázdno s povinností zaplatit útraty soudního řízení. A tak nejednou se dostalo ženám za pravdu.

Josef H a r t m a n

Z činnosti Sboru pro občanské záležitosti při MNV v Lovčicích

V neděli dne 8. července 1984 se konalo vítání nových občánek naší obce a jejich zapsání do pamětní knihy. Kulturní program připravily děti ZŠ. Byly vítány tyto děti:

Petr MACHAN - čp. 243

Jana HLUBUČKOVÁ - čp. 68

Jana VEVERKOVÁ - čp. 107

Rodiče obdrželi upomínkové dárky, děti byly vyfotografovány.

Zástupci MNV a SPOZ osobně blahopřáli k životnímu jubileu

Bohumila ZELINKY - čp. 91, 80 let

Aloisie BRADÁČOVÉ - čp. 219, 90 let

Jmenovaným předali písemná blahopřání MNV, dárkové balíčky a květiny.

Rekreace nepracujících důchodců

MNV v Lovčicích přidělil v jarním období 3 poukazy na týdenní rekreaci nepracujících důchodců.

402/1984/OKS

pod
Také pro zimní období 1984 je možno přidělit 2 poukazy (dvoulůžkový pokoj) do rekreačního střediska Siréna Janské Lázně, o nástupen 21. 10. 1984. Jedná se o týdenní rekreaci, při které platí jednotlivec částku 100,- Kčs. Doprava vlakem s 50% slevou. Přihlášky přijímá MNV do 15. 9. 1984.

Dne 6. srpna 1984 bylo tomu právě 40 let, kdy při náletu v Geshágenu u Berlína v roce 1944 tragickou smrtí zahynul Jaroslav Mrnák z Lovčic čp. 210. Ve věku 20 let spolu s mnoha dalšími spolupracovníky stal se obětí nacismu, který hnál k otrokářské práci mládež naší vlasti jen proto, aby mohl panovat a ujařmit celý svět. Kdož jste jmenovaného Jaroslava Mrnáka znali, věnujte mu spolu s MNV a SPCZ tichou vzpomínku. Za oběť hrůzy války nezapomíná sestra Anežka Lehká.

A z e t a b ě ž í . . .

Vavřínková Anna	čp. 241	nar.	4. 7. 1916	68 let
Svoboda Josef	108		4. 7. 1922	62
Lehká Anežka	210		6. 7. 1916	68
Holmanová Marie	6		7. 7. 1906	78
Janíková Božena	68		8. 7. 1916	68
Vaničková Růžena	194		15. 7. 1928	56
Bartlová Anna	180		16. 7. 1912	72
Staněk Alois	105		17. 7. 1926	58
Karbulová Marie	141		19. 7. 1909	75
Synková Marie	59		20. 7. 1924	60
Valášek Jan	220		20. 7. 1912	72
Volejníková Františka	230		20. 7. 1904	80
Haman Josef	193		22. 7. 1927	57
Hamplová Anna	61		25. 7. 1902	82
Stanková Anna	105		25. 7. 1934	50
Komárková Anna	20		26. 7. 1914	70
Klvanová Anna	1		26. 7. 1917	67
Szikora Pavel	183		26. 7. 1920	64
Holcová Věra	37		29. 7. 1926	58
Jilemnická Jarmila	160		29. 7. 1924	60
Vlasáková Božena	221		30. 7. 1900	84
Holec František	37		1. 8. 1922	62
Kakrdová Růžena	138		1. 8. 1930	54
Kloučková Marie	82		2. 8. 1917	67
Kakrda Oldřich	138		3. 8. 1929	55
Vavřínek Jaroslav	44		4. 8. 1928	56
Pavlíček Jaroslav	212		5. 8. 1910	74
Hartmanová Marie	177		6. 8. 1923	61
Vavřínek Bedřich	238		6. 8. 1927	57
Novotná Marie	45		7. 8. 1923	61
Vejlupková Marie	142		8. 8. 1920	64
Horáček Josef	9		10. 8. 1921	63
Borecký Jaroslav	75		12. 8. 1926	58
Holec Miroslav	178		13. 8. 1925	59
Vavřínková Marie	79		14. 8. 1897	87
Kuklová Marie	65		15. 8. 1920	64
Steklý Václav	173		18. 8. 1908	76
Kuba František	93		21. 8. 1921	63

Vosáhlová Jiřina	čp. 35	nar. 24. 8. 1928	56 let
Klouček Josef	144	25. 8. 1913	71
Drahná Růžena	137	25. 8. 1907	77
Zezulková Anna	211	26. 8. 1919	65
Štěpánová Jiřina	28	29. 8. 1927	57
Kukla Jaroslav	100	29. 8. 1908	76
Vavřínková Eliška	167	30. 8. 1922	62

MNV a SPOZ všem upřímně blahopřejí !

Z našich řad odešli:

Suchochleb Alois	čp. 95	zemřel 6. 6. 1984 ve věku 83 let
Bradáčová Aloisie	219	zemřela 15. 7. 1984 ve věku 90 let

Čest jejich památce !

Lovčický zpravodaj vydává ve spolupráci s Okresním kulturním střediskem Hradec Králové školská a kulturní komise při MNV Lovčice, řídí redakční kolektiv. Za toto číslo odpovídají předseda a tajemník MNV.

Náklad 200 výtisků.

Červenec - srpen 1984
